

MONITOR

zpravodajský čtrnáctideník

ROČNÍK II., ČÍSLO 13

28. ČERVENEC 2005

(za dobrovolné příspěvky)

Veškerá svatost a dokonalost duše spočívá v lásce k Ježíši Kristu, našemu Bohu, našemu nejvyššímu dobru, našemu Vykupiteli. Lásce přísluší spojovat a chránit všechny ctnosti, které činí člověka dokonalým.

A nezaslouží si snad Bůh všechnu naši lásku? On nás miloval od věčnosti. „Uvažuj o tom, človče,“ říká nám, „já jsem byl první, kdo tě miloval. Ještě jsi nespátřil světlo světa, a ani svět ještě nebyl, a já už jsem tě miloval. Tak jak jsem od věčnosti, miluji tě.“

Bůh věděl, že člověka lze získat dobrodiním, a tak si ho chtěl zavázat k lásce svými dary. „Do jakých sítí se lidé dají chytit, do takových je chci vtáhnout, aby mě milovali: do pout lásky!“ A k tomu

směřovaly všechny dary, jimiž zahrnul člověka. Dal mu duši jako svůj obraz, obdařenou pamětí, rozumem a vůlí; dal mu tělo, vybavené smysly; stvořil pro něj také nebe a zemi a takové množství tvorstva: to všechno Bůh učinil z lásky k člověku, aby všechno tvorstvo člověku sloužilo, a člověk aby ho za tolik dobrodiní miloval.

A nechtěl nám dát jenom krásné tvorstvo. Aby si získal naši lásku, šel dokonce tak daleko, že se nám sám cele daroval. Věčný Otec šel tak daleko, že nám daroval svého jediného Syna. Co učinil, když viděl, že jsme všichni následkem hříchů mrví a schází nám jeho milost? Puzen nesmírnou láskou, ano, jak říká apoštol, přílišnou láskou k nám, poslal svého mi-

lovaného Syna, aby vykonal pro nás zadostiučinění a povolal nás zpět k životu, který nám byl odňat pro naše hříchy.

*Ze spisu „Jak milovat Ježíše Krista“
od svatého biskupa Alfonsa*

Vážení čtenáři, protože větší na agentur v období prázdnin omezuje svoji činnost, vyjde další číslo *RC Monitoru* počátkem září.

Opět děkujeme všem, kteří jste zasláním finančního daru umožnili další vydání *RC Monitoru* a pomohli tak pokrýt režijní náklady spojené s jeho vydáváním. S upřímným Pán Bůh zaplat

vydavatelé

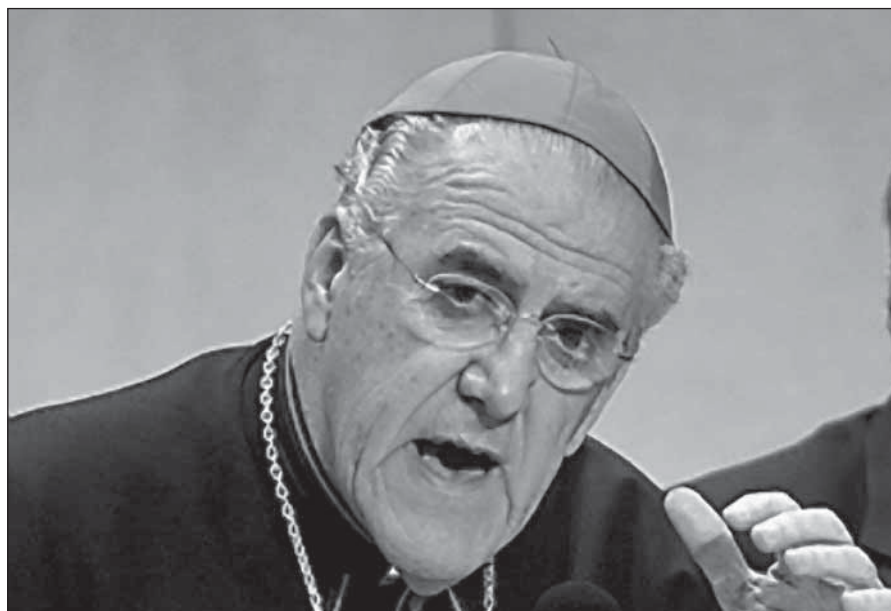
O nemoci a utrpení

V peruánské Limě se v polovině července konal kongres s názvem „Nemoc a křesťanský život“. Papež Benedikt XVI. zaslal jeho účastníkům telegram, který odeslal státní sekretář kardinál Angelo Sodano. Říká se v něm: „Papež děkuje za tuto iniciativu, která může pomoci dát lidem vizi života pevně zakotveného ve víře a živého rozmáním Kříže.“

Dále papež povzbuzuje katolické lékaře, aby vykonávali svou profesi tak, že budou provázet nemocné svou láskou; mají je „vést, aby přijali svá lidská omezení a nemoc, mají je povzbuzovat, aby obětovali svá utrpení Pánu a spojili se tak s výkupnou obětí Kristovou“.

Kardinál Javier Lozano Barragán jako předseda Papežské rady pro pastorační zdravotníky úvodním projevem zdůraznil, že má-li se člověk přiblížit tajemství utrpení, nesmí být slabý, ale musí být silný: „myšlení síly“ potvrzuje logiku víry, která překračuje pouze racionální uvažování.

Kardinál také vysvětlil, že tajemství utrpení ukládá odpovědnost všem lidem. „Pokud má lidské utrpení získat spasitelný význam, musí se člověk spojit s utrpením Kristovým, a v Kristu s utr-

pením celého světa,“ řekl. Tak se člověk naučí čelit tajemství utrpení z perspektivy Vzkříšení.

Kardinál zdůraznil, že jde o společnou odpovědnost, kterou v tajemství bolesti neseme my všichni: musíme si vybrat, budeme-li žít svou lidskou solidaritu ve zlu vzniklém z prvotního hříchu, nebo v poslušnosti vůči Bohu.

„Jedinou cestou, jak rozluštit záhadu bolesti a utrpení je láska — láska, která umí přetvořit nicotu v plnou realitu. ... To je vítězství nad smrtí,“ uzavřel předseda papežské rady.

Kongres pořádal „Institut života a spirituality“ a Asociace peruánských katolických lékařů.

Podle agentury ACI Prensa připravila -mf-

ZPRÁVY

Hnutí Pro život ČR proti RU 486 a pokusům na lidských embryích

Občanské sdružení Hnutí Pro život ČR (HPŽ ČR) zahájilo petiční akci, která má zabránit dalšímu porušování základních lidských práv v souvislosti se záměrem Ministerstva školství legalizovat pokusy na lidských embryích i s úvahami legalizovat chemický potravní prostředek RU 486.

Petici se HPŽ ČR obrací na zodpovědné orgány, aby upustilo od těchto záměrů. V souvislosti s kroky vedoucími k legalizaci pokusů na lidských embryích HPŽ ČR připomíná, že narozdíl od dospělých kmenových buněk, které jsou již dnes využívány v lékařské praxi a jejichž získávání není v rozporu se základními lidskými právy, jsou kmenové buňky získávané z lidských embryí v medicíně doposud prakticky nepoužitelné, a to i přes mnohé sliby poskytované sdělovacím prostředkům. HPŽ ČR zároveň zdůrazňuje, že nikdy není přípustné záměrně usmrtit lidskou bytost, a to ani ve fázi embrya a ani kdyby byla vyhlídka na sebevětší společenský prospěch.

HPŽ ČR ve věci snahy otevřít český trh abortivnímu přípravku RU 486 připomíná, že výsledkem zavedení preparátu bude přenesení celé břímě psychické zátěže umělého potratu z lékaře

na ženu. Zároveň upozorňuje na jednostranně vedenou informační kampaň, která v rozporu s realitou prezentuje přípravek RU 486 jako jednodušší verzi mininterupce. Energie věnovaná propagaci RU 486 v žádném případě nepřispěje k naléhavě potřebné pomoci párům rozhodujícím o osudu počatého dítěte, kteří hledají konkrétní podporu v obtížné životní situaci.

Viceprezidentka HPŽ ČR Zdeňka Rybová k tomu uvedla: „Předpokládám, že tuto petici podpoří několik desítek tisíc lidí podobně jako v minulých letech. Lidé si poslední dobou stále více uvědomují naléhavost a dvojsečnost bioetických témat, které degradují člověka na pouhý objekt.“

Petici HPŽ ČR podpořil brněnský biskup Vojtěch Cikrle, který je při České biskupské konferenci zodpovědný za péči o rodinu a za bioetiku. Biskup Cikrle připomíná, že „ochrana života nenarozených a respektování jejich důstojnosti patří mezi základní lidská práva“.

Informaci, kterou uvedl pro *Acta Curiae* brněnské diecéze, je uvedena níže.

Petici je možné podpořit do konce září t.r.

HPŽ ČR

Informace pro duchovní správce o účelu petice na ochranu života

Ochrana života nenarozených a respektování jejich důstojnosti patří mezi základní lidská práva. V mediích se v posledních měsících objevily zprávy o jednání vlády o záměru zákona, který by měl umožnit destruktivní pokusy na lidských zárodcích, a také o návrhu na registraci potravního přípravku mifepriston (RU 486) Ministerstvem zdravotnictví. Proti těmto záměrům se však ozvaly kritické hlasy, které by měly být podpořeny.

Považuji za vhodné, abyste upozornili ve svých farnostech upozornit věřící na možnost připojit se svým podpisem k protestu, který iniciuje Hnutí pro život ČR. Pro bližší informaci připojuji v příloze rovněž: „Vyjádření lékařů ke snahám o povolení pokusů na lidských embryích a o registraci RU 486“ a „Sedm důvodů, proč není potřeba v ČR registrovat mifepriston (RU 486)“.

Text petice a podpisový arch by měl být k dispozici ve farnostech po bohoslužbách pokud možno až do září. Návrh zákona o pokusech na embryích se sice bude projednávat v parlamentě zřejmě až v podzimních měsících, vyhláška Ministerstva zdravotnictví o registraci potravního přípravku mifepriston (RU 486) však může být vydána kdykoliv. Je proto vhodné podpisy shromáždit a – podle možností průběžně – odesílat co nejdříve.

Podpisy musejí být uvedeny na předtištěných záznamových arších se všemi uvedenými náležitostmi (jméno, příjmení, bydliště, podpis). Archy podepisují pouze dospělé osoby. Podpisové archy je možno nabídnout i osobám, které se bohoslužeb ve farnosti neúčastní.

Charita pomáhá Rumunsku

Rumunsko se potýká s katastrofálními povodněmi. Vyžádaly si dosud pět lidských životů, evakuováno muselo být kolem deseti tisíc obyvatel. Rumunská vláda požádala o mezinárodní pomoc.

Na situaci v Rumunsku reagovalo také Sdružení Česká katolická charita. Na okamžitou pomoc obětem povodní uvolnilo ze svého krizového fondu částku 3 000 USD (tj. 75 000 Kč), které byly odeslány partnerské organizaci Caritas Romania, se kterou navázalo kontakt.

Česká Charita rovněž otevřela sbírkové konto Charita pro Rumunsko: 369-369369369/0800 u České spořitelny Praha 1, (při platbě složenkou 3690369369369/0800), variabilní symbol: 101 – Rumunsko

„Pomáháme prostřednictvím našich partnerů Caritas Romania a mezinárodní charitní sítě Caritas Internationalis,“ popsal reakci české Charity Vojtěch Rálek, vedoucí oddělení humanitární a rozvojové pomoci do zahraničí.

SČKCH

Beatifikace „Münsterského lva“

9. října – během biskupské synody – bude v Římě prohlášen za blahoslaveného kardinál Clemens August von Galen (1878–1946), který svými veřejnými vystoupeními proti eutanázii nevyčísitelně nemocných zastavil vlnu usmrcování pacientů v nacistickém Německu.

Münsterský kanovník Martin Hülskamp upozornil, že von Galen bude toho dne blahorečen jako jediný, což je neobvyklé: papež ho zvolil jako „emblematickou postavu“ pro světovou biskupskou synodu.

KIPA

Benedikt XVI. pracuje na své první encyklice

Papež využívá letošní dovolenou mj. k sepsání své první encykliky; vatikánskému rozhlasu to řekl redaktor listu *Avvenire* Salvatore Mazza. Podobně jako *Ecclesiam suam* Pavla VI. a *Redemptor hominis* Jana Pavla II. to má být encyklika programová.

KATH.NET

ZPRÁVY

Církev proti prostituci a obchodu s lidmi

11. července 2005 vydal Vatikán dokument o ochraně žen před prostitucí a obchodem s lidmi. Ten konstatuje, že prostituce je moderní formou otroctví a jako taková je urážkou důstojnosti žen a porušením základních lidských práv. Dokument také zdůrazňuje nutnost „účinných kroků proti ponižujícímu zobrazování žen v reklamě“. „Církev má pastorační odpovědnost, aby prosazovala lidskou důstojnost osob vykořisťovaných prostitucí a zasazovala se o jejich osvobození a hospodářskou, vzdělávací a formativní podporu,“ říká se v dokumentu.

Krok tímto směrem už udělala americká vláda: agentura USA pro mezinárodní rozvoj (USAID) rozhodla, že fondy určené k potírání AIDS nesmějí být použity k prosazování legalizace nebo praktikování prostituce nebo sexuálního obchodu s lidmi. Příjemci pomoci musejí potvrdit, že odporují prostituci a obchodu s lidmi.

LifeSite News

Do Nejvyššího soudu USA nominován obhájce života

Na uvolněné místo nejvyššího soudce, z něhož odchází soudkyně O'Connorová, nominoval prezident Bush soudce Johna G. Robertse Jr. Roberts je konzervativce a stojí na straně života.

„V situaci, kdy odpůrci života, manželství a rodiny prosazují svou agendu především prostřednictvím soudů, ... je Roberts mužem, který nebude prosazovat své osobní preference, ale zákon,“ řekl ředitel „Nadace kultury života“ Austin Ruse.

Nominaci musí potvrdit Senát USA, kde mají republikáni většinu. Demokratická strana hrozí zablokovat hlasování metodou „filibustru“ (do nekonečna protahovaná diskuze).

„Boj o potraty začal,“ komentuje to agentura *LifeSite News*.

C-FAM, LifeSite News

„Eucharistie je odpovědí na hledání smyslu života“

Před říjnovou biskupskou synodou, věnovanou svátosti eucharistie, shrnul Vatikán odpovědi na dotazník o eucharistii, z něhož bylo pak vytvořeno *instrumentum laboris*. Odpovídalo 113 biskupských konferencí, 11 synod biskupů východních katolických církví, 25 dikasterií kurie a Unie řádových představených.

Z odpovědi vyplývá, že nedělní návštěvnost bohoslužeb je vysoká na řadě míst Afriky a Asie, nízká ve většině evropských a amerických zemí a leckde v Oceánii. Za příčinu označuje dokument nedostatečné povědomí věřících o smyslu Nejsvětější oběti a eucharistické hostiny.

Dalším problémem je „oslabení smyslu

pro tajemství v sekulární společnosti“. Dokument také mluví o špatně pochopené liturgické reformě, o zavádění triviálních obřadů, jimž chybí duchovní význam.

Eucharistii ohrožuje „sekularizace spásy a náboženský relativismus“, říká dokument. Člověk je redukován na horizontální dimenzi a z kněze jako služebníka Božích tajemství se stává organizátor sociální spravedlnosti. Náboženský relativismus tvrdí, že všechna náboženství jsou stejně dobrá.

Dokument však nechce podporovat pesimismus, ale „povzbuzovat misijní aktivitu Církve“. „Eucharistie je pravou odpovědí na hledání smyslu života, které je vlastní všem lidem.“

Zenit

Kardinál Schönborn v *New York Times* o evoluci

7. července vyšel v *New York Times* článek vídeňského arcibiskupa kardinála Christopa Schönborna na téma evoluce a inteligentního designu. Kardinál v článku upozorňuje, že slova Jana Pavla II., podle nichž je evoluce „víc než pouhá hypotéza“, nevystihují celé učení Církve. Rozlišuje mezi evolucí jako obecným pojmem a evolucí v neo-darwinistickém smyslu, tj. neřízeným procesem náhodných variací a přirozeného výběru. „Systém, který popírá ... jasnou evidenci designu v biologii, není věda, ale ideologie,“ píše se v článku.

Kardinál se pozastavuje nad tím, že je na jedné straně zdůrazňován dopis Jana Pavla II. o evoluci z roku 1996, na druhé

straně se prakticky nemluví o jeho projevu při generální audienci z roku 1985, kdy papež řekl: „Evoluce živých bytostí, jejíž stupně a mechanismy se snaží vědy určit, obsahuje vnitřní finalitu, jež budí obdiv. Tato finalita ... nás zavazuje uvažovat o Mysli, jež ji vynalezla a stvořila.“ Papež dále řekl: „Je jasné, že pravda víry o stvoření je v radikálním protikladu k teoriím materialistické filosofie. Ty chápou kosmos jako výsledek evoluce redukovatelné na pouhou náhodu a nezbytnost.“

Kardinál se odvolává na Katechismus katolické církve, podle něhož „existenci Boha Stvořitele lze s jistotou poznat z jeho díla světlem lidského rozumu“.

New York Times

Ticho v liturgii

„Klid a ticho nejsou potřebné jen pro osobní náboženský život, ale i pro Církev jako celek, zejména pro její liturgii,“ řekl bamberký arcibiskup Ludwig Schick. Postěžoval si, že se Církev mnohdy vyjadřuje k nejružnějším otázkám společenského života, ale zapomíná, že jejím vlastním úkolem je přivádět lidi do bezprostředního kontaktu s Bohem. Sociální odpovědnost a duchovní život musí tvořit jednotu.

Často se také zapomíná, že liturgie má především pozvedat člověka k Bohu. Bohoslužby jsou mnohdy neklidné a hek-

tické, nedopřávají člověku čas a prostor, aby se dostal sám k sobě a k Bohu. Anketky ukazují, řekl arcibiskup, že i mladí lidé touží po klidu a tichu v liturgii, po liturgii jako rámci k osobnímu rozjímání a modlitbě, kde není člověk stále zavalován slovy, písněmi a akcí.

Chvilka ticha ve mši svaté, jak je předepisuje 2. vatikánský koncil, je třeba dodržovat. Kněží i přísluhující musejí vyzařovat klid a niternost. Liturgie, zvláště eucharistie, by měla podněcovat zkušenost Boha a vztah k Němu.

KATH.NET

KOMENTÁŘE

Zkouška demokracie

Slyší-li člověk zprávu, že se jedné demonstrace zúčastnilo přes 1,5 miliónů lidí, podílelo se na ní přes 1000 organizací a to za aktivní podpory většiny episkopátu, mohl by mít dojem, že jde o zprávu spíše z latinské Ameriky než z jednoho státu Evropské unie — Španělska. Ano, šlo o zatím největší demonstraci za zachování přirozené rodiny na evropském kontinentu. Škoda, že běžná média podobné informace prakticky cenzurují, nepovažují je za tak důležité jako např. „křest“ papouška v německé ZOO, a vytvářejí tak našim spoluobčanům ateistický skleník uprostřed Evropy.

Na jedné straně je aktivita španělských věřících nesmírným povzbuzením, neboť se zdá, že se lidé i na starém kontinentu konečně probouzejí ze spánku, který nás tak dlouho paralyzuje a jehož důvodem byla iluze o jakémsi samovzkříšení křesťanské Evropy; iluze, že je možné vést dialog s ideologiemi hlásajícími nenávist k vlastní historii, k biblickému obrazu člověka, k mateřství, k odpovědnosti, jedním slovem ke křesťanství — dialog se socialisty. Dialog je totiž možné vést pouze s tím, kdo upřímně hledá, ne však s těmi, kteří si zacpávají uši před argumenty a zavírají oči před světlem rozumu, aby si mohli hýčkat své sice pohodlné, ale utopické představy.

Na druhé straně demonstrace ve Španělsku odhalila slabé místo současné demokracie. Jak je možné, že lidé zvolení k vedení národa jsou v takovém rozporu s těmi, kteří je volili? Ve Španělsku je poměrně snadné dovodit, že přesně načasovaný atentát islámských sebevrahů vyvolal strach voličů, kteří pak hlasovali pro socialisty slibující stažení španělských jednotek z Iráku. Tento parlament ovládaný socialisty však nedostal mandát pro provádění civilizační revoluce v podobě lega-

lizace homosexuálních sňatků, liberalizace potratového zákona nebo plánovaného zavedení výuky islámu na školách. Zdá se, že si španělské socialisty naprosto nedělají vrásky kvůli tomu, co chtějí voliči.

Podobně i u nás se můžeme ptát, zda strany jako KSČM, ČSSD nebo část ODS, které otevřeně či skrytě podporují legalizaci eutanázie, výzkum na embryích, registrované partnerství nebo extrémní feminismus, k tomu mají mandát od voličů. Jsem přesvědčen, že ne! Odpověď na případné dotazy totiž bývá, že strana k tomu nemá oficiální stanovisko a záleží to na jednotlivých poslancích. O tom, jaké peklo jednotlivé kluby připraví svým samostatně uvažujícím poslancům, se už na veřejnosti moc neví.

Je ale zvláštní, když politické strany mají stanoviska k ekonomickým otázkám, ke korupci, k životnímu prostředí, obraně apod., kde navíc je veřejným tajemstvím, že v praxi jsou rozdíly v řešení zcela minimální, avšak např. k otázce, zda můžeme naše prarodiče zabít nebo ne, se strany čelem postavit nechtějí. Proč? Jsou taková témata pro ně tak okrajová? Pokud ano, tak to vypovídá mnoho o vedení jednotlivých stran. Nebo je to naopak téma tak výbušné, že by se strana mohla znelíbit některým novinářům, takže je lepší k tomu mlčet? I to o mnohém vypovídá.

Jak tedy z toho ven? Už před řadou let se ve Spojených státech objevil posun politického rozdělení společnosti od tradičních sociálních a vojenských otázek k otázkám etickým a civilizačním. I k nám míří tento trend s přirozenou jistotou.

Bylo by však naivní si myslet, že zde voliči sami od sebe něco zmožou, pokud budou politické strany spřáhnuté v jednom šiku. Aby se vytvořilo konkurenční prostředí, je třeba, aby alespoň jedna strana

otevřeně vnesla tato hodnotová témata na politické bojiště a jasně řekla, že např. odpor proti eutanázii je pro ni důležitější téma než míra nezaměstnanosti a jiná víceméně zástupná politická témata. Nechť to přinutí i další politické subjekty otevřeně říct: my podporujeme feministickou revoluci, nebo my jsme pro znevýhodnění rodin, my jsme pro likvidaci církve — nebo naopak.

KDU-ČSL má nespornou výhodu, že si začala pozici v těchto moderních politických tématech budovat již před delší dobou, takže má náskok. A budeme-li si stále více uvědomovat, že křesťanské důrazy se posunuly od dnes tak přeháněné státní rovnostářské solidarity k důrazu na důstojnost člověka, na odpovědnost jednotlivce a na nezávislost rodiny jako garanta demokracie, budeme mít dnešní společnosti co dát. Nejde zde o to zapřísahat se mravností, ale je zřejmé, že sezení na dvou koních je cestou do pekel.

Bude však záležet i na lidech u nás, aby si uvědomili, že sice není úplně jedno, zda stíhačky stojí 10 nebo 12 miliard, ale mnohem důležitější je, zda našim dětem budou na státních školách homosexuálové rozdávat materiály propagující jejich životní styl, nebo zda našim rodičům budou lékaři píchat fenolové injekce. Jít kvůli rozpočtu protestovat do ulic je nesmysl, vyjít však a veřejně trvat na příkázání „nezabiješ“ je naše povinnost — minimum, které můžeme udělat. A „vyjít do ulic“ může znamenat mnohé: účastnit se Pochodu pro život, organizovat petice, nebo vytrvale psát do redakcí a neúnavně připomínat poslancům, proč jsme je zvolili. Když se nebudeme snažit změnit dnešní evropskou kulturu v křesťanskou a nebudeme jako sůl, hodíme se jen k tomu, aby nás vyhodili a šlapali po nás.

Jiří Karas, poslanec PČR

Pomoc misiím v dobách nesvobody

Humanitární pomoc misiím, zejména těm, jež pečují o malomocné, byla za komunistů jednou z mála možných, státem neorganizovaných činností; prezentovala se jako „pomoc rozvojovým zemím třetího světa“. Z těchto důvodů se tato pomoc, tj. zaslání hmotné pomoci a zdravotního materiálu postupně — asi od poloviny šedesátých let minulého století — velmi rozšířila. Rozvinula se

do takové šíře, že ji Matka Tereza při návštěvě Prahy počátkem osmdesátých let srovnala s pomocí některých velmocí.

Humanitární pomoc se z naší republiky posílala na více než 120 misijských adres. Tato forma pomoci se masově rozšířila v letech 1989 a 1990, ale pak po zdražení poštovního se začaly hledat a uplatňovat jiné způsoby pomoci.

Jak se říká, bez Božího požehnání je

marné lidské počínání. Z těchto důvodů mělo hnutí balíčkářů i duchovní rozměr. Udělali jsme zkušenost, že hmotná pomoc musí být v rovnováze se správnou spiritualitou. Našemu hnutí se pečlivě věnoval páter Stanislav Zápotocký. Bez ohledu na tehdejší politickou situaci organizoval pro balíčkáře pravidelná duchovní cvičení.

Míst, odkud se pomoc odesílala, bylo

KOMENTÁŘE

více. Běžně se posílalo kolem 5q balíků ročně, což byl i případ našeho společenství. Díky laskavosti bratří dominikánů u svatého Jiljí v Praze jsem sbíral a posílal tuto pomoc téměř 16 let.

Účastníci hnutí měli společné modlitby, které se samostatně modlili ve 12 a 21 hodin. Patřily k nim tyto tři:

Modlitba Matky Terezy: Dej, Pane, abychom byli hodni sloužit našim bratřím na celém světě, kteří žijí a umírají v chudobě a v hladu. Dej jim dnes, za pomoci našich rukou, jejich každodenní chléb, a skrze naši chápající lásku jim daruj pokoj a radost.

Modlitba františkánská: Ó Pane, učiň nás nástrojem Tvého pokoje; abychom rozsávali lásku tam, kde vládne nená-

vist; odpuštění tam, kde vládne křivda; jednotu tam, kde vládne pochybnost; naději tam, kde vládne zoufalství; světlo tam, kde vládne temnota; radost tam, kde vládne smutek. Učiň, abychom byli schopni útěchu dávat, a ne ji hledat: abychom se snažili porozumět, a nehledali porozumění; abychom milovali, a nehledali lásku. Neboť když dáváme, dostáváme; když odpouštíme, dostáváme odpuštění; a když umíráme, rodíme se pro věčný život; skrze Ježíše Krista, našeho Pána.

Modlitba kardinála Newmana: Drahy Ježíši. Pomož nám rozsévat Tvou vůni všude, kam kráčíme. Zaplav naše duše svým duchem a životem. Pronikni a ovládej naše bytosti tak úplně,

aby celý náš život jen Tebe vyzařoval. Sviť skrze nás a buď v nás tak, aby každá duše, se kterou se potkáme, mohla v nás vnímat Tvou přítomnost. Dej, aby už neviděla nás, ale pouze Tebe, Ježíši. Zůstaň v nás, tehdy počneme zářit Tvým světlem; a dej nám tak zářit, abychom byli světlem svému okolí. Toto světlo bude, Ježíši, celé od Tebe, nic nebude v něm z nás, to Ty sám budeš skrze nás zářit. Kéž Tě oslavujeme tak, jak se Tobě líbí, svítíce všem kolem sebe. Dej, abychom zvěstovali Tebe bez mluvení, ne slovy, ale příkladem, přitahující silou přívětivého konání, které vyjevuje plnost lásky, jež naplňuje naše srdce pro Tebe. Amen.

Petr Jílek, KCLJ

Cesta avantgardy do EU

V *Lidových novinách* navrhl Václav Klaus zásadní změny pojetí Evropské unie po krachu referend ve Francii a Nizozemí. Zároveň vyslovil obavy z elit, které podle něj debatu o Unii kontrolují. Falešně prý odmítají kritiky způsobu sjednocování. „Existující kritické hlasy nebyly politickými elitami a je obklopujícími rádci a žurnalisty brány na zřetel. Tito lidé se považují za neomylnou a historií vyvolenou avantgardu, a jsou si jisti, že smí vést pomýlené.“ Prezidentův postoj k elitám nestojí o samotě. Na jaře řekla hlava státu v rozhovoru pro *Frankfurter Allgemeine Zeitung* zhruba toto: diskusi nad dokumentem ústavy EU kontrolují lidé, kteří sledují svoji další budoucnost uvnitř Unie. „Potřebuji mezinárodní organizace, jako je EU. Přinášejí pro ně ideální oblast, kde mohou pracovat, dostávat mzdy, budovat kariéry a svou dobrou pověst.“ Prezidentovu představu nelze odmítnout mávnutím ruky.

Spiknutí a „integrátoři“

Na jednu stranu berme tvrzení pana Klause s opatrností. Prezident pochází z prostředí ODS. Toto prostředí sdílí představu o novinářském spiknutí proti svobodě státu řízeném německými vlastníky tuzemských novin. Tato paranoidní idea je průběžně dokrmována několika stranickými publicisty, kteří si zejména s *MF Dnes* vyřizují staré účty. Případ Evropské unie je součástí balíku údajného

spiknutí mezi novináři a politickými eurooptimisty.

Na straně druhé má Václav Klaus pravdu. Komu by české členství v politicky a ústavně integrované Unii přineslo prospěch v budoucnu, je v této chvíli věcí neznámou. Lze však vcelku přesně říci, kdo z celého sjednocování Evropy vydatně těží již dnes. Je to především státní byrokracie, která má český vstup do EU v popisu práce. Nejde jen o diplomaty. Jde o početné pracovníky integračních odborů českých ministerstev, krajských úřadů, větších radnic, policie, armády či podniků se státní účastí.

Nikoli nevýznamnou součástí profitujících jsou i různé vlivové a výchovné instituce: agentury pro ovlivňování veřejného mínění a univerzity žijící z grantů a programů EU. Říkejme těmto všem „integrátoři“. Tento zástup se komíhá mezi Prahou a zřídly EU se sílicí intenzitou. Jde o tichý a velmi drahý proces. Základní platy většiny integrátorů jsou mizerné. Pokud sedí v Praze, berou tolik, co prodavači čínských nudlí. Věc se mění po překročení státní hranice, kdy plat díky dietám ihned mnohonásobně naroste. Většinu diet lze přitom uspořít. Výjezd do země Unie se tak stává mocnou touhou. Je-li integrátor v Praze, má sotva na kravatě. Vyjede-li však na několikadenní služební cestu do Bruselu či Haagu, měsíční plat se mu zdvojnásobí. Programy a granty EU jsou lákadlem o stejné a vyšší váze.

Nelze tvrdit, že činnost integrátorů je neúčinná či dokonce škodlivá. Lze pouze tvrdit, že vytvářejí poněkud stejnosměrný ideový proud. Tato situace loajalita k českému státu a jeho zájmům rozhodně neprospívá. Cílem integrátorů se stává udržení systému, umožňujícího pohodlnou existenci, při životě. Loajalita se tak nutně přesouvá z Prahy do Bruselu.

Integrátoři se nerekrutují ze žádných hlupáků. Často mají výborné vzdělání, úroveň a rozsáhlé styky. Dobré kontakty mezi politiky a intelektuály jsou jim samozřejmostí. Aktivně vytvářejí prostředí nadnárodní „proevropské“ šlechty, žijící mezi fóry, koncepcemi, zápisy a konferencemi. Dnes v Římě a zítra v Helsinkách.

Jelikož se integrátoři rekrutují především z právníků, teoretických ekonomů a filosofů, vládou dobře teorií a ignorují praxi. Vědí, jak zesměšňovat své odpůrce, líčit je jako temné zpátečníky, hrozby pokroku a fašizující elementy. Díky nim jeví veřejná diskuse minimální zájem o praktické stránky života evropských zemí. Tito lidé nemají tušení, jak vznikají peníze a běží každodennost. Jejich světem jsou imaginární koncepce a poslední z nich byla EUtopie. Věci se prostě vymykly přirozenému řádu věcí a politiku integrátorů živily kapačky. Prezident republiky upozorňuje na tento vývoj a lidi kolem něj právem.

Zdeněk Švácha

NÁZORY ČTENÁŘŮ

Děkujeme za vaše ohlasy. Těšíme se na vaše podněty, které můžete zasílat e-mailem na adresu redakce@claritatis.cz nebo na korespondenční adresu redakce uvedenou v tiráži. Čtenářské dopisy jsou redakčně kráceny a nemusejí vyjadřovat stanovisko redakce.

Potírání prostituce

V posledních dnech bylo ve sdělovacích prostředcích, že vláda přijala zákon o regulaci prostituce. K jejímu provozování bude nutné mít oprávnění, platit pojistné a daně. Obce ji budou moci regulovat. Nerozumím tomu, proč poslanci nepředloží návrh na zákaz prostituce s postihováním zákazníků?

Jestli se nepletu, říkal mi před delší dobou některý z poslanců, že zákon ohledně potírání prostituce je na klubu KDU-ČSL připravený a zvažuje se jeho podání. Proč to ale tak dlouho trvá? Copak musíme my křesťané přicházet vždy jenom s křížkem po funuse?

Pokud jsem stačila sledovat tisk, už teď si z toho zákona dělají prostitutky legraci — například údajně jedna navrhla, že bude platit paušální daň devět tisíc ročně — to je přímo výsměch.

Sylva Bernardová, Jihlava

Rozumný „radikál“

Nedávno jsem se v *Lidových novinách* dozvěděla, že lidovci se snaží zbavit „radikála“ Jiřího Karase. Někteří lidovečtí politici prý říkají, že je kontroverzní osobnost.

Považuji toto vše za kampaň, která má uškodit KDU-ČSL a která má původ mimo tuto stranu. Já osobně znám a sleduji poslance Karase od počátku roku 1990. Kvůli němu já i moje rodina celá léta volíme KDU-ČSL.

Už v 90. letech byl napadán za to, že kritizoval setrvání bývalých komunistů na vedoucích místech orgánů státní správy.

Pak se zase nelíbilo, že rozhodujícím způsobem zabránil rozkradení svazáckého majetku.

Z protikřesťanských pozic byl kritizován, že se zasazoval a zasazuje o vrácení církevního majetku, o dobrý vztah státu k církvi.

Bývalým funkcionářům, kteří sídlili v objektech odcizených spolkům, zase vadilo, že Karas úspěšně prosazuje navrácení těchto majetků původním vlastníkům.

Odmítavé reakce se objevovaly, když pomáhal při vracení státního občanství zahraničním krajanům, nebo když se vyslovoval pro větší podporu rodin s dětmi.

Dnes je hlavním kamenem úrazu Karasův boj proti násilnému ukončení lidského života.

To přece není nic kontroverzního, nic co není v programu KDU-ČSL. To je snaha přes Karase poškodit lidoveckou politiku ochrany lidských i křesťanských hodnot.

Právě proto budu znovu volit KDU-ČSL a zvláště význačného představitele její politiky Jiřího Karase.

Dr. Ludmila Kovářová, Brno

Velehrad

Ocenila jsem pozornost, kterou jste věnovali výročí cyrilometodějské pouti. Zúčastnili jsme se jí s manželem a dospívajícími dětmi a zvláště pro ně měla formativní význam — začaly chápat víru dospěleji a brát ji „za svou věc“.

Zvláště nás dojaly snímky dr. Maceňauera — díky za ně!

Také P. Koláček ve své vzpomínce připomněl osobnost papeže Jana Pavla II., v níž se snoubila velikost s lidskou vřelostí.

Také se mi líbí, jak vyváženě vybíráte články o Evropské unii — článek Ing. Tyla mi ukázal, že zemědělská politika nemusí být jen argumentem „proti“.

Snad ze všeho nejvíc ale oceňuji zprávu o projednávání novely církevního zákona — jiná periodika mu nevěnovala prakticky žádnou pozornost.

Přeji Vám další úspěchy — vytrvejte, prosím!

Martina Šimová, Praha

DĚKUJI OTČE

P. Jan Lisovský

Suchdol — Jednov

Z iniciativy místního faráře P. Jana Lisovského byla v poutním místě Suchdole — Jednově na Prostějovsku vybudována mariánská zahrada. Místní farníci, ale i věřící z okolních obcí Lipová, Hrochov a Labutice akci podpořili nejen finančně, ale i stovkami zdarma odpracovaných hodin. Místo pro ztišení, meditaci a odpočinek a sochy P. Marie a zesnulého papeže Jana Pavla II. posvětil za velké účasti lidu v neděli 17. července 2005 generální vikář olomouckého arcibiskupství P. J. Kouba.

Dr. Karel Kotyza

P. Pawel Bilinski

Osek

Milý otče, děkujeme Vám za Váš smích a humor. Hlavně pro děti jste byl velkým povzbuzením.

Radmila

P. Jiří Polášek

Rožnov pod Radhoštěm

Milý otče, děkuji Ti za sebe i celé křesťanské společenství, že nás přijíždíš posilovat i povzbuzovat. Díky za hluboké adorace a nepřestávající radostnost, s jakou se rozdáváš. Děkuji Ti i za vydatnou pomoc celé naší rodině. Přimlouváme se, ať stále žiješ v Božím požehnání a Panna Maria střeží Tvé kroky.

Markéta Tomečková

P. Pavel Ryšavý

Kojetín

Milý pane faráři, jsme za Vás Bohu moc vděční, že jste nás v Křenovicích — shormážděné ve večeradle Panny Marie — nikdy nenechal beze mše svaté, že za námi přijíždíte a obětavě sloužíte i ve zpovědnici. Děkujeme za duchovní formaci, za každou radu. Vyprošujeme Vám nezbytnou Boží milost a hodně lásky pro každý den Vaší kněžské služby.

Markéta Tomečková

Chcete-li poděkovat knězi, který vám v životě pomohl, můžete vyplnit formulář na internetových stránkách <http://dekujiotce.cz> nebo svůj text zaslat na adresu redakce.

KULTURA

Mírová myšlenka v cizích službách

Problém olympijských her v totalitách je dosud aktuální

Jako mezi sebou závodí při sportu jednotlivci a družstva, tak se i celé státy a města předhánějí v soutěžení o pořádání olympijských her. Jen tím potvrzují, že jde o velkou prestiž, že se vyplatí být na čas v dobrém světle na očích celému světu.

Proto by měl Mezinárodní olympijský výbor tuto věc důkladně vážít i z politického hlediska. Namítá se sice, že by se politika neměla plést do sportu, zvláště toho olympijského. Ale o to právě jde. Na jedné straně je iluzí myslet si, že je možné dosáhnout toho, aby mezinárodní sportovní soutěže neměly s politikou vůbec nic společného. Vždyť sportovci jsou nejen občany svých zemí, ale reprezentují je i oficiálně, k čemuž jsou svými vládami nominováni. Na druhé straně by ale jistě neměl být sport vyloženě zpolitizován nebo přímo zneužíván k nekalým politickým cílům. Zvláště je třeba vzít v úvahu, že tzv. olympijská myšlenka je v širokém povědomí spojena s „mírovým poselstvím“, čímž dává pořadatelské zemi jakýsi punc mírumilovnosti.

OH v socialismu nacionálním

Snahu o maximální politické využití lidského potenciálu sportovců jsme mohli dobře pozorovat v době minulé, kdy se zvláště komunistické státy snažily napravovat si tímto laciným způsobem svou pošramocenou reputaci. Enormní podporou vrcholových a nadějných sportovců ze státních prostředků se vyznačovaly zejména Sovětský svaz a Východní Německo. Totalitní režimy se pochopitelně také velmi ucházely o pořádání OH. A jejich snahy bohužel přinesly i ovoce. Již v roce 1936 byla dána tato možnost Berlínu, kde pak nacisté nasadili veškeré své umění propagandy, aby ukázali, jak dobře se daří těmto „hrám míru“ v jejich „novém Německu“.

...a v internacionálním

Snad se z toho svět a Mezinárodní olympijský výbor na čas poučil, neboť se pak olympiáda více než půl století v žádném totalitním státě nekonala. Přišla však doba tzv. uvolňování napětí a helsinské konference. Tehdy bylo rozhodnuto o pořádání letních OH 1980 v Moskvě. Ruští komunisté se na věc velmi upnuli a všemožně se snažili při-

pravit co nejlepší průběh akce, včetně nenápadných technických opatření, jež měla napomoci k vítězství sovětským sportovcům. Když se pak termín her přiblížil natolik, že nebylo možné změnit místo jejich konání, vtrhla o Vánocích 1979 sovětská vojska do Afghánistánu, aby násilím svrhla tamní vládu. USA a jejich spojenci se na základě toho rozhodli své sportovce do Moskvy neposlat a narychlo pro ně uspořádali náhradní závody v Los Angeles. Snad by se dalo říci, že to byla jakási první vlaštovka, předzvěst nastávající politiky Ronalda Reagana. Komunistům to muselo nesmírně vadit. Vždyť se tolik snažili, aby do Moskvy přijelo co nejvíce sportovců i diváků také ze Západu, aby viděli „na vlastní oči“, jak krásná je sovětská země, aby „na vlastní kůži“ zažili, jak dobře se žije v socialismu. A Západ jim musel zrovna tuto pro ně tak významnou událost — první olympiádu v socialistické zemi — tolik pokazit. Mimo jiné tedy obvinili USA a další bojkotující země, že pletou do sportu politiku. Západní novi-

náři to komentovali tak, že ti, kdo toho času tolik mluví o nepřipustnosti směšování sportu a politiky, činí tak z ryze politických důvodů.

A do třetice

Stojí ale vůbec zato připomínat tyto čtvrt století staré události, které by nám mohly připadat jako dnes již pramálo významná epizoda? Bohužel je to i nadále velmi aktuální věc. V roce 2008 se má totiž olympiáda konat v Peking. A Čína dnes ohrožuje Tajwan, podobně jako před 25 lety SSSR ohrožoval Afghánistán. To však není zdaleka jediné zlo, jehož se Čína dopouští. Státem organizované pošlapávání lidských práv se v ní děje s obzvláštní brutalitou, důsledností a v obrovských rozměrech. A je třeba mít na paměti, že mír neohrožují jen případné vojenské akce mezi různými zeměmi nebo na publicitu přebohatý klasický terorismus, ale i každá nespravedlnost na poli vnitřní politiky států, i když se děje pokud možno v tichosti.

Vít Cigánek

DOPORUČUJEME

KALENDÁŘ AKCÍ

V. pěší pouť na Velehrad

V. pěší pouť na Velehrad ze Znojemska a Vysočiny proběhne od pondělí 22. srpna do soboty 27. srpna.

Vychází se v pondělí 22. srpna v 10.30 z Ostrova nad Oslavou nebo v 8.00 z Račešinské Svratky, v 15.00 z Vranova nad Dyjí nebo z Vítochova. V úterý 23. srpna v 6.30 ze Znojma nebo z Velkého Meziříčí nebo z Víru. Ve středu 24. srpna v 6.30 z Miroslavi nebo z Tišnova nebo z Boskovic. Ve čtvrtek 25. srpna z Blučiny nebo ze Křtin nebo z Ruprechtova, odpoledne ze Slavkova u Brna. V pátek 26. srpna v 6.30 z Věteřova nebo z Milonice nebo z Veselí nad Moravou. Každý den je to přibližně 33 kilometrů.

V sobotu 27. srpna v 8 hodin do Buchlovic je možné ujet posledních 7 kilometrů.

Pouť bude zakončena v pravé poledne ve velehradské bazilice mší sv. s olo-

moickým arcibiskupem.

Na pouť je zapotřebí spacák a karimatku a 100 Kč zápisného. Velká zavazadla (i unavené poutníky) poveze doprovodné vozidlo. Spát se bude vždy pod střechem.

Přihlášky: P. Jan Peňáz, tel.: 566 522 101; P. Jindřich Bartoš, tel.: 515 224 694; P. Marek Dunda, tel.: 515 296 384; jáhen Ladislav Kinc, tel.: 516 463 315.

Králíky: Misijní a evangelizační seminář

Kongregace redemptoristů pořádá malý misijní a evangelizační seminář, který se uskuteční ve dnech 23. až 25. srpna na Hoře Matky Boží v Králíkách. Tato iniciativa se koná pod záštitou provincie redemptoristů, P. Stanislava Příbyla CSsR a má posloužit především jako informační a poznávací setkání všem, kdo se zajímají o misijní či evangelizač-

ní aktivity církve v naší současné české společnosti.

K účasti na semináři jsou srdečně zváni i ti, kdo nehodlají vystoupit s prezentací své činnosti. Je to příležitost pro laiky i pro duchovní správce farností, kteří cítí, že jim svěřený Boží lid potřebuje nějaký impuls k životu z víry, aby zde navázali kontakty s těmi, kteří jim mohou v jejich službě pomoci.

Pro zájemce, kteří nespěchají s návratem, budou připraveny nabídky na výlet do okolí.

Seminář proběhne v prostorách kláštera redemptoristů na Hoře Matky Boží v Králíkách. Výdaje na ubytování a stravování činí 400 Kč.

Přihlášky: P. Jiří Šindelář CSsR, 561 69 Králíky II/1, mobil: 732 961 694, e-mail: jiri.sindelar.cssr@atlas.cz do 12. srpna.

Liturgická čtení

31. 7. Neděle	Iz 55,1–3, Žl 145, Řím 8,35.37–39, Mt 14,13–21 <i>18. neděle v mezidobí</i>		
1. 8. Pondělí	Nm 11,4b–15, Žl 81, Mt 14,22–36 <i>sv. Alfons z Liguori</i>	4. 8. Čtvrtek	Nm 20,1–13, Žl 95, Mt 16,13–23 <i>sv. Jan Maria Vianney</i>
2. 8. Úterý	Nm 12,1–13, Žl 51, Mt 15,1–2.10–14 <i>sv. Eusebius z Vercelli</i>	5. 8. Pátek	Dt 4,32–40, Žl 77, Mt 16,24–28 <i>Posvěcení římské baziliky Panny Marie</i>
3. 8. Středa	Nm 13,1–2a.25–14.1.26–29.34–35, Žl 106, Mt 15,21–28 <i>sv. Eufronius</i>	6. 8. Sobota	Dan 7,9–10.13–14, Žl 97, Mt 17,1–9 <i>Proměnění Páně</i>

7. 8. Neděle	1 Král 19,9a.11–13a, Žl 85, Řím 9,1–5, Mt 14,22–33 <i>19. neděle v mezidobí</i>		
8. 8. Pondělí	Dt 10,12–22, Žl 147B, Mt 17,22–27 <i>sv. Dominik</i>	11. 8. Čtvrtek	Joz 3,7–10a.11.13–17, Žl 114, Mt 18,21–19,1 <i>sv. Klára</i>
9. 8. Úterý	1 Petr 4,12–19, Žl 31, Lk 9,23–26 <i>sv. Terezie Benedikta od Kříže</i>	12. 8. Pátek	Joz 24,1–13, Žl 136, Mt 19,3–12 <i>sv. Jana Františka de Chantal</i>
10. 8. Středa	2 Kor 9,6–10, Žl 112, Jan 12,24–26 <i>sv. Vavřinec</i>	13. 8. Sobota	Joz 24,14–29, Žl 16, Mt 19,13–15 <i>sv. Poncián a Hippolyt</i>

RC MONITOR – zpravodajský čtrnáctideník vydávaný o. s. Res Claritatis jako projekt pod záštitou České dominikánské provincie. Noviny jsou zaměřeny na osvětu široké veřejnosti v oblasti života a postojů římskokatolické Církve jako prevence náboženské nesnášenlivosti a xenofobie. Publikované zprávy jsou zveřejňovány na zpravodajském serveru <http://res.claritatis.cz>. ISSN: 1214-8458. MK ČR E 15474.

Korespondenční adresa redakce: Res Claritatis, Husova 8, 110 00 Praha 1, e-mail: redakce@claritatis.cz, číslo účtu: 1683820001/2400.

Redakční rada: Vít Cigánek, RNDr. Václav Frei, Mgr. Michaela Freiová, JUDr. Ing. Jiří Karas, P. Mgr. Pavel Mayer OP, Mgr. Radim Ucháč, Kateřina Ucháčová, Zdeňka Rybová. **Teologický poradce:** P. Mgr. Pavel Mayer OP.

Objednávky: Noviny jsou distribuovány zdarma a lze je v požadovaném počtu kusů objednat na korespondenční adrese redakce. Jejich vydávání je možné jedině díky zasláním darům, které pokrývají náklady na tisk a distribuci. Náklady na jedno číslo činí přibližně 10 Kč, což ročně znamená 240 Kč. Všem dárčům Pán Bůh zaplať. Dary lze podle § 15 odst. 5 zákona č. 586/1992 Sb. uplatnit pro snížení základu daně.